

Bayer Zsolt: A spirituszba tett párt

2017 október 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az MSZP pedig kihúny… Az a kedves büfésnéni fogja leverni könyökkel a spirituszos üveget, amelyben Csintalan Sándor integet, hogy elnök akar lenni.

„Álmos úr meghatottság nélkül, szinte különösen bólintott, mint egy falábú ember, aki spirituszban viszontlátja elveszett lábszárát.” Így bólint hát Álmos úr, meghatottság nélkül Krúdy Napraforgójában Evelinre, méghozzá a „régi Evelinre”, aki visszatér és Álmos úr asszonya lesz. S azt mondja, szomorú, melankolikus, álmodozó férjének, hogy majd akkor fogja szeretni, ha ?, mármint a férje, meghal érte.

Ennek így, ugye, van értelme, mélysége is van, s innen szemlélve elég plasztikus a kép, ahogy az asszony szerelméért halni készül? Álmos úr úgy néz, mint a féllábú ember, aki spirituszban látja viszont tulajdon lábszárát. Kicsit kisebb a mélysége ugyanennek, amikor a halni készül? MSZP néz így maga elé, mid?n meglátja a spirituszban tulajdon Csintalan Sándorát. Aki éppen kiinteget a spirituszból, nyakában kis szelencében a fantáziája, és bejelentkezik az MSZP elnökének.

Nos, ebbe a mélységbe nem érdemes fejest ugrani, mert hamar beleveri a fejét az ember a kavicsos, homokos mederbe, ahol kecskekörömkagylók tapadnak a kövekre, és minden kagylónak Botka László-arca van. Jobban teszi az ember, ha ugrás helyett h?vös, elegáns és távoli szemlél?ként leül a parton, és figyelmesen, csöndben nézi, mi jöhet még. Mi fog még történni. Az ilyesfajta távolságtartó szemlél?dés alkalmat ad a múltba révedésre. Arra is…

…Ez, ugye, mégiscsak az az MSZP, amelyik egykoron Horn Gyula vezetésével mindent vitt. Igen, ez a legtolakodóbb, legérthetetlenebb emlék. Ez volt az a pillanat ’94-ben, amit kizárólag Csermely Péter volt képes szavakba önteni még a boldog emlékezet? Pesti Hírlap hasábjain, imigyen: „Magyarország önként megtért korábbi gazdái lábához.” Valóban.

S akkor és ott vetett Csintalan Sándor bukfencet, még nem spirituszban, hanem a gazdák lábainál. S jöttek a furcsa évek, hol vicsorgó, hol vigyorgó megalkuvások, s feln?tt minden, mi kamaszként hihetetlen volt még, feln?tt, s beköltözött a valóságos dolgok közé, vagyis hát a panteonból a disznóólba, szépen hizlalt összeesküvés-elméletek igazolódtak, még Csintalan is átbukfencezett közénk, és nem t?nt úgy, soha, egyetlen pillanatra sem, hogy ezek valaha is el fognak t?nni.

S nem is t?ntek el. Négy, leginkább valószer?tlen év után visszajöttek ismét, útelágazódások útveszt?iben, hozta ?ket huszonhárommillió román, ifjú titánok kötözték magukat a nemzetárulás árbócrúdjához, hogy hallhassák Ron Werber énekét, és a „merjünk kicsik lenni” kültelki látomása elegend? is volt a következ? négy esztend?re.

Aztán megjött a lumpenprolik Cipollája, a túlbérmált pogány (Pilhál György szíves közlése), és a hazugságoktól felgyúltak a kukák és kifolytak a szemek, és attól fogva nem tudtunk nem megnyerni egyetlen választást sem, hiszen a lumpenprolik Cipollája egyszersmind fordított Midász király is egyben. Vagyis odáig stimmel a dolog, hogy neki is apró hangyák hordták szájába az eledelt, s a biciklitolvaj Gordius fiaként a KISZ-istenek nagy vagyont ígértek ?neki, ám Dionüszosz azzal áldotta meg ?t, hogy amihez hozzáér, nyomban ürülékké változik.

Még az arany is. S?t, még az MSZP is.

Ám hiába mindez a tudás, minden megváltoztathatatlan tapasztalat, akkor is furcsa, ami most történik. Mert most mégis csak az történik, hogy a szemünk el?tt válik semmivé mindaz, mi ott állt a rendszerváltás botkormányánál, már ha volt neki botkormánya, nem csak titkos bankszámlája. De akár volt, akár nem, az MSZP akkor is ott állt.

Mi pedig azt hittük, ott fog állni az id?k végezetéig. Ha nem is a parancsnoki hídon, de legalább a fedélközben vagy a konyhán, legalább felsúrolják olykor a fedélzetet, hogy jelen legyenek, hogy mindenki biztos lehessen benne, nélkülük nincs kihajózás. Még akkor is így hittük, amikor megtartották emlékezetes miniszterelnök-jelölési castingjukat, amelynek legutolsó óráiban így szólt a jelszó: „Takács lejátszott, felkészül Varnus Xaver…”

De ím, lassan vége lett mindennek. Az utolsó el?tti felvonásban visszavonult a Botka László. Egymillió új szavazót ígért, és id?arányosan egészen jól teljesített, ugyanis alig kilenc hónap alatt mindössze néhány százezer szavazót veszített. Visszavonult hát a kecskekörömkagylók közé, Molnár Gyula aznap nagyon bánta, másnap meg elmondta, hogy kollektív döntés született.

Aztán az egykor MSZP-nek nevezett, szabad szemmel is jól látható konglomerátum maradéka kifejtette, neki tulajdonképpen mindegy, szóval lehet nekik miniszterelnök-jelöltjük Karácsony is, vagy Szél is, de igazából Fletó is,

vagy az a kedves büfésnéni, aki már a Köztársaság téri pártházban is ott volt, és a kávéja is jó, meg a politikai vénája is kifejlett, arról nem beszélve, hogy ? még látta Horn Gyulát.

De végül is ez teljesen mindegy.

Ugyanis a maradék MSZP-szavazókért éppen most jelentkezett be Vona Gábor, hiába no, ez a magyarországi kisvilág elbír két lumpenproli Cipollát is, de azért ki hitte volna, igaz? A két lumpenproli Cipolla hamarosan egymás tenyerébe csap majd. No nem a kamerák el?tt, dehogy! Mögött…

Az MSZP pedig kihúny… Az a kedves büfésnéni fogja leverni könyökkel a spirituszos üveget, amelyben Csintalan Sándor integet, hogy elnök akar lenni. Szétgurulnak még a szilánkok, Csintalan is szétgurul, legutolsó bukfencét elnyeli a csatorna, a párt pedig bekerül a Munkásmozgalmi Panteonba, vagy oda se.

És jönnek az új undokok. Együtt a maradék régivel. Szomorú történet ez, de legalább történet. Mert ezután már az se lesz többé.

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló